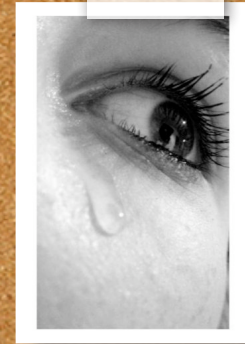

บทที่ ๒๒

เรื่อง โลกที่พลิกผันของตั๋อย

นักศึกษาเตรียมหาความรู้เกี่ยวกับมูลนิธิเด็กของไทยจากอินเทอร์เน็ต

การเตรียมการอ่าน

ดูรูปและแผ่นพับ แล้วตอบคำถาม

- นักศึกษารู้อะไรเกี่ยวกับมูลนิธิเด็กบ้าง
- บอกสิ่งที่มูลนิธินี้ทำเกี่ยวกับเด็ก
- อ่านชื่อเรื่องแล้วคิดว่าน่าจะเกี่ยวกับอะไร
- จากชื่อเรื่องนี้ คิดว่าชีวิตของตั๋อยควรจะเหมือนเดิม หรือ เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง

การอ่าน

อ่านเรื่องต่อไปนี้

- ๑) หลังจากแม่เสียชีวิตตามพ่อไปอีกคน ในวันเผาแม่ ยายกอดด้อยไว้แน่นและเล่าให้ “ด้อย” ฟัง ด้วยเสียงสะอื้นว่า “แม่เอ็งมันโชคร้าย ต้องตายเพราะติดเอดส์จากพ่อของเอ็ง” ด้อยได้แต่กอดยาย ร้องไห้โฮ เพราะรู้ว่านับต่อจากนี้ไปจะเหลือเพียงเธอกับยายสองคนเท่านั้นในเพิงพัก เพราะพ่อได้ตายจากไปก่อนแล้วเมื่อปีเศษที่ผ่านมา
- ๒) พ่อของด้อยเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดี ขยันทำงานหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว รักแม่และลูก ทั้งยังเป็นคนไม่ชอบเที่ยวเตร่ล้าละเมอเมา ด้วยคุณสมบัติเช่นนี้ ผนวกกับความขยันและเอาจริงเอาจังกับงาน ทำให้นายจ้างรักและไว้วางใจ ให้ก้าวขึ้นมารับผิดชอบ ในฐานะหัวหน้าคนงาน
- ๓) ในคืนเลี้ยงฉลองตำแหน่ง เพื่อนๆของพ่อชักชวนพ่อดื่มชนิด “เมาไหนเมากัน” พร้อมทั้งลากพาพ่อไปใช้ความหนุ่มในยามราตรีจนรุ่งสางของวันใหม่ เพียงครั้งนั้นครั้งเดียว คืนเดียว กับหญิงขายบริการ พ่อติดเชื้อร้ายมาโดยไม่รู้ตัว ระยะเวลาเพียงครึ่งปีพ่อเริ่มผ่ายผอม หดเหี่ยวหมดแรง จนใครๆก็ลือกันว่าพ่อเป็นโรคเอดส์ พ่อตัดสินใจไปตรวจเลือดพร้อมแม่ ผลการตรวจปรากฏว่า “พ่อและแม่ติดเอดส์ทั้งคู่”
- ๔) นับแต่นั้นมา ที่บ้านมีแต่ความทุกข์ พ่อป่วยกระเสาะกระแสะจนทำงานไม่ได้ แม่เศร้าซึมเจ็บช้ำไป หลายครั้งที่ด้อยเห็นแม่นอนกอดพ่อร้องไห้ด้วยกัน หลายครั้งที่พ่อตั้งเธอเข้าไปกอดพร้อมสะอื้นไห้ จากนั้นมาไม่นาน พ่อก็ตายจากไป
- ๕) ด้อยยังจำภาพวันนั้นได้ดี วันเผาพ่อ เป็นวันที่เจ็บเหงา มีเพียงเพื่อนพ่อ ๓ คนที่มาร่วมงานที่เหลือก็คือแม่ เธอ และยาย เมื่อสัปเหร่อเข็นร่างพ่อเข้าเตาเผา แม่ก็เป็นลมล้มพับลงท่ามกลางความตกใจของทุกคน จากนั้นมาแม่ก็ล้มป่วยและผ่ายผอมลงเรื่อยๆ ทำงานอะไรไม่ได้ จึงเหลือเพียงแต่ยายที่ต้องออกรับจ้างทำงานหาเงิน ต้องดูแลป้อนข้าว ป้อนยาให้แม่ และยังต้องดูแลเธอซึ่งยังเป็นเด็กที่ไม่แข็งแรงพอจะยืนหยัดอยู่ได้ด้วยตัวเอง แม่เสียชีวิตลงในเวลาสี่เดือนต่อมา
- ๖) แม้จะไร้พ่อและแม่ แต่ก็ยังมียายที่รักและห่วงใยในหลานรักคนเดียว ยายจึงพยายามหาที่พำนักที่นำมาซึ่งอนาคตที่ดีให้หลาน ในที่สุด ยายก็หาพบจากเพื่อนบ้านคนใหม่ ที่ย้ายไปปลูกเพิงพักอยู่ย่านเดียวกัน เขาบอกยายว่าลูกและหลานเขาได้รับการดูแลจาก “มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก” มาหลายปีแล้ว ทุกคนอยู่ได้ด้วยดีและมีที่อยู่ ที่เรียน เขาชวนอาสาพยายายและหลานมาพบครูที่มูลนิธิในเย็นวันหนึ่ง

๙) นับแต่วันนั้นเป็นต้นมา ชีวิตของ“ด้อย” ก็พลิกผันสู่คนใหม่ เพราะเธอได้เป็นเด็กอีกคนที่เข้ามาใช้ชีวิตร่วมกับเพื่อนๆกว่า ๖๐ ชีวิตที่นี่ ด้วยที่เธอเป็นเด็กเรียบร้อยเหมือนแม่ ขยันเหมือนพ่อ เรียนหนังสือได้ดี เธอจึงเป็นที่รักใคร่ชอบพอของพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆที่นี้มาก มีหน้าซ้ำเธอยังมีพรสวรรค์ด้านการร้องรำทำเพลง จึงมีโอกาสดำเป็นตัวแทนโรงเรียนและมูลนิธิฯ ไปแสดงในสถานที่ต่างๆ อยู่เสมอ

๑๐) วันหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (สยช. เดิม) ได้รับสมัครคัดเลือกนักเรียนที่มีความประพฤติดี เรียนดี มีความสามารถในการแสดงศิลปะไทยเป็นตัวแทนไปแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่ประเทศญี่ปุ่นเป็นเวลา ๑ เดือน “ด้อย” เป็นเด็กด้อยโอกาสเพียงหนึ่งเดียวที่ได้รับการคัดเลือกให้ร่วมเดินทางไปกับเพื่อนๆในสถาบันอื่นๆ

๑๑) วัยสิบสองปีของด้อยในวันนี้ เธอรุ่งเรืองขึ้น มีความสุขอยู่กับเพื่อนๆ มีโอกาสดำรับการศึกษามากขึ้น เธอต้องการและมีพัฒนาการที่ดีขึ้นเรื่อยๆในทุกด้าน พัฒนาการและชีวิตของเธอจึงเป็นภาพสะท้อนได้ดี ที่จะช่วยตอบย้ำให้สังคมได้รับรู้ว่า ยังมีเด็กๆอีกมากที่ต้องการโอกาส ซึ่งเมื่อโอกาสเดินทางมาถึงพวกเขา การเติบโตตามศักยภาพก็จะตามมา พัฒนาการต่างๆสมวัยก็เกิดขึ้น อนาคตแห่งความสำเร็จของชีวิตก็จะติดตามมาในไม่ช้า

๑๒) ดังนั้น จึงกล่าวสรุปได้ว่าสิ่งที่เด็กด้อยโอกาสทุกคนมุ่งหวังก็คือ หวังว่าพวกเราที่เป็นผู้ใหญ่ในสังคม จะได้ร่วมกันเปิดโอกาสและสร้างสิ่งที่ดีงามขึ้นในชีวิตลูกหลานของเราเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆไปนั่นเอง

เขียนเพื่อเด็ก โดย ครูหุຍ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ปีที่ ๕๑ ฉบับที่ ๑๒ (๑๓ - ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓)

เปรียบเทียบ สิ่งที่บอก กับ สิ่งที่อ่าน ว่ามีอะไรที่ เหมือน หรือ แตกต่างกัน

เหมือนกัน

ต่างกัน

.....	
.....	
.....	

๑. ตอบเฉพาะใจความสำคัญเท่านั้น

๑.๑ ชีวิตตอนเริ่มต้นของตั๋ยเป็นอย่างไร

.....

.....

๑.๒ มีอะไรเกิดขึ้นกับชีวิตของตั๋ย

.....

.....

๑.๓ ชีวิตปัจจุบันของตั๋ยเป็นอย่างไร

.....

.....

๑.๔ อะไรทำให้ชีวิตตั๋ยเป็นอย่างนั้น

.....

.....

๒. สรุปย่อหน้าที่ ๑ ว่าเป็นชีวิตของใคร มีสภาพอย่างไร (๑ ประโยค)

.....

๓. เลือกคำต่อไปนี้ ๖ คำ ที่อธิบายชีวิตของพ่อต๋อย ในย่อหน้าที่ ๒ กับ ๓ แล้วเขียนลงตามหัวข้อที่เหมาะสม

ขี้เกียจ รับผิดชอบครอบครัว ลำมะเลเตเมา หญิงขายบริการ นายจ้างรัก

เอาจริงเอาจังกับงาน ชอบเที่ยวเตร่ ดิดเอดส์ เมาน์เมากัน ใช้ความเป็นหนุ่ม

ก่อนเป็นหัวหน้าคนงาน

หลังเป็นหัวหน้าคนงาน

.....	
.....	
.....	

๔. ตอบอย่างสั้น ในย่อหน้าที่ ๔ กับ ๕ ชีวิตในครอบครัว ต๋อย เป็นอย่างไร หลังจากพ่อแม่เขารู้ว่าดิดเอดส์

.....

๕. เติมคำในช่องว่าง จากย่อหน้าที่ ๖ ๗ และ ๘

๕.๑ ชีวิตของต๋อย “พลิกผัน” จากชีวิตแบบ.....ไปสู่.....

เพราะได้รับ.....

๕.๒ ชีวิตต๋อยเปลี่ยนแปลงเพราะได้.....และเขายังมี.....

.....จึงได้เป็นตัวแทนไปแสดงในที่ต่างๆอยู่เสมอ

๕.๓ ต๋อยเป็นเด็กจาก.....เพียงคนเดียว ที่ได้รับการคัดเลือกให้

เป็น.....ไปแลกเปลี่ยน.....

๖. บอกเฉพาะใจความสำคัญ ย่อหน้าที่ ๙ และ ๑๐ สรุปเกี่ยวกับอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

การใช้ภาษาและคำศัพท์

๓/. เต็มคำ หรือ กลุ่มคำ ต่อไปนี้ในช่องว่าง

เหลือ	คุณสมบัติ	ตัดสินใจ	ความทุกข์	เจียบเหงา
ไร้	ตัวแทน	ศักยภาพ	ส่งเสริม	รับจ้าง
ห่วงใย	ที่พึ่ง	พลิกผัน	เรียบร้อย	พรสวรรค์

๓/.๑ พ่อแม่ที่.....อนาคตของลูก ต้อง.....ให้ลูกได้รับการศึกษาสูงๆ

๓/.๒ เด็กๆที่.....พ่อแม่คอยเลี้ยงดู หรือให้ความรักมักจะเป็นเด็ก.....
ไม่ค่อยสนุกสนานรื่นเริงเหมือนเด็กทั่วไป

๓/.๓ สมพิศต้อง.....รับงานนี้ทันที มิฉะนั้นเขาต้องไป.....
เลี้ยงเด็กซึ่งเป็นงานที่เขาไม่ค่อยชอบ

๓/.๔ ชีวิตของคนที่.....จากร้ายเป็นดี เพราะเขามีคุณย่าที่รักและเข้าใจเขา
เป็น.....ทางใจแก่เขา เวลาที่เขามีปัญหา

๓/.๕ ในการเลือก.....ประชาชนควรที่จะเลือกคนที่มีความรับผิดชอบ ไม่ชอบ
เที่ยวเตร่ ส่ำมะเลเทเมา และมี.....ในการเป็นผู้นำ

กิจกรรมหลังการอ่าน

แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มๆ ละ ๓ คน แล้วช่วยกัน

- ก. คิดวิธีที่จะชักชวนคนให้ร่วมบริจาคเงินให้แก่”มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก”อย่างน้อย ๓ วิธี และเลือกทำ ๑ วิธี เพื่อชักชวนเพื่อนในห้อง

หรือ

- ข. เขียนคำขวัญ เพื่อชักชวนให้ร่วมบริจาคเงินให้แก่”มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก” โดยเลือกใช้คำใดก็ได้ต่อไปนี้

เพิ่มมากขึ้น ร่ำรวย โอกาส เด็บโต สิ่งที่ดีงาม สะท้อน
สังคม พัฒนาการ อนาคต ตอกย้ำ เด็กด้อยโอกาส

คำศัพท์

เรื่อง โลกที่พลิกผันของตั๋ย

เอาจริงเอาจัง	- to be serious (about something)
ที่พึ่ง	- supporter
เรียบร้อย	- to be neat; to be proper
มีหน้าซ้ำ = ยิ่งกว่านั้น	- moreover, besides
พรสวรรค์	- to be gifted; to be talented
ประสานงาน	- to coordinate
ตอกย้ำ	- to emphasize
ศักยภาพ	- potential

